

หลังจากผู้นำอาเซียน 10 ประเทศ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ขึ้นภายในปี 2558 โดยประกอบด้วยเสาหลัก 3 เสา ได้แก่ 1.ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน 2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและ 3.ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ตัวชี้วัดความสำเร็จของเออีซีนั้น การที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะมุ่งไปที่การเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกันนั้น เออีซีจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดด้านการเคลื่อนย้ายสินค้าบริการ การลงทุนเงินทุน และแรงงานฝีมือระหว่างกันอย่างเสรี รวมถึงตัวชี้วัดในเรื่องของการขนส่งไอซีที และด้านพลังงานอีกด้วย

ทีมวิจัยของทีดีอาร์ไอได้สำรวจและเก็บข้อมูลจากบริษัทเอกชน 30 แห่ง เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวชี้วัดที่ภาคเอกชนให้ความสนใจในการสร้างตลาดและฐานการผลิตร่วมกันในอาเซียน โดยตัวชี้วัดที่บริษัทเอกชนเห็นว่าสำคัญและควรทำให้สำเร็จภายในปี 2558 คือ การพัฒนากระบวนการนำเข้าสินค้าและการจัดการภาษีนำเข้าให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส การพัฒนากระบวนการนำเข้าสินค้าและระบบจัดเก็บภาษีอากรให้เป็นระบบและรวดเร็วมากขึ้น การประสานงานเพื่อให้เกิดความสอดคล้องระหว่างองค์กรในการออกสิทธิบัตรต่างๆ และทำให้กฎหมายเหล่านี้อำนวยความสะดวกต่อการทำธุรกิจมากขึ้น

นอกจากนี้ งานวิจัยดังกล่าวยังระบุตัวชี้วัดสำคัญอื่นๆที่มีผลสำคัญต่อความสำเร็จของเออีซี อาทิ ตัวชี้วัดในภาคบริการ โดยพบว่าธุรกิจภาคบริการในแถบประเทศอาเซียนยังถูกควบคุมโดยกฎหมายภายในประเทศเป็นจำนวนมาก ซึ่งประเทศสิงคโปร์เป็นเพียงประเทศเดียวที่สามารถบรรลุป้าหมายของการเปิดเสรีภาคบริการได้ สำหรับประเทศไทยรัฐบาลควรสร้างแรงจูงใจในการเปิดเสรีภาคบริการโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและเงินทุน รวมทั้งรัฐต้องพิจารณากฎหมายและข้อจำกัดภายในประเทศที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการเปิดเสรีภาคบริการอีกด้วย

สำหรับตัวชี้วัดในข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัตินักวิชาชีพของอาเซียนและการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรี รัฐบาลต้องมีความชัดเจนในการสนับสนุนนักวิชาชีพ มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนและส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีและส่งเสริมคุณสมบัตินักวิชาชีพของอาเซียนให้เป็นวาระแห่งชาติ

ตัวชี้วัดในมาตรฐานทางเทคนิคและการบังคับใช้รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณในการประสานงาน และส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการนามาตรฐานเหล่านี้ไปปฏิบัติให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งอาเซียนควรเร่งลดความไม่เท่าเทียมกันของมาตรฐานทางเทคนิคและการบังคับใช้ของแต่ละประเทศสมาชิก

ตัวชี้วัดในการอำนวยความสะดวกในการลงทุนจากงานวิจัยของทีดีอาร์ไอ พบว่าบีโอไอยังมีข้อจำกัดในการส่งเสริมวัฒนธรรมการลงทุนจากมุมมองของภาคเอกชน การพัฒนาส่งเสริมความรู้ทางธุรกิจเชิงลึกและการพัฒนางานวิจัยภายในองค์กร ดังนั้นบีโอไอควรศึกษาช่องว่างของภาคธุรกิจภายในประเทศ และมุ่งเน้นการดึงดูดการลงทุนที่เพิ่มมูลค่ารวมทั้งสร้างการเชื่อมโยงระหว่างนักลงทุนต่างชาติรวมทั้งพัฒนาศักยภาพการพัฒนาภายในประเทศ

อีกประการสำคัญ คือ ตัวชี้วัดในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ที่องค์ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ควรได้รับการเผยแพร่และเน้นไปที่กลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายควรเป็นไปอย่างเข้มงวด โปร่งใสเพื่อให้เกิดแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามมากขึ้น

{jcomments on}